

REPUBLIKA SLOVENIJA
VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Gregorčičeva 20–25, SI-1001 Ljubljana

T: +386 1 478 1000

F: +386 1 478 1607

E: gp.gs@gov.si

http://www.vlada.si/

DRŽAVNI ZBOR

LJUBLJANA

REPUBLIKA SLOVENIJA - DRŽAVNI ZBOR

Prejeto:	24 -01- 2013	
Šifra:	008-21/13-2/1	
Povezava:		
EPA:	939-VI	EU: U456
Sign. zn.:		
Kratice:		

Številka: 54924-4/2013/4

Datum: 24. 1. 2013

V prilogi vam na podlagi prvega odstavka 4. člena Zakona o sodelovanju med državnim zborom in vlado v zadevah Evropske unije pošiljamo:

- Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Sveta o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede kraja opravljanja storitev,

ki ga je Vlada Republike Slovenije obravnavala na 46. redni seji dne 24. 1. 2013 in, ki je skupaj s pripadajočimi dokumenti objavljen na EU portalu v zadevi številka: 542446 - 40 / 2012.

Vlada Republike Slovenije je na podlagi 45. člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije in na podlagi 235. člena Poslovnika Državnega zbora določila, da bodo kot njeni predstavniki na sejah Državnega zbora in njegovih delovnih teles sodelovali:

- dr. Janez Šušteršič, minister za finance,
- Aleš Živkovič, državni sekretar, Ministrstvo za finance,
- dr. Dejan Krušec, državni sekretar, Ministrstvo za finance,
- mag. Tamara Prezelj, generalna direktorica Direktorata za sistem davčnih, carinskih in drugih javnih prihodkov, Ministrstvo za finance,
- Jožica Kastelic, vodja Sektorja za davčni in carinski sistem, Ministrstvo za finance,
- Mateja Tovornik, podsekretarka, Ministrstvo za finance.

Dr. Božo PREDALIČ
GENERALNI SEKRETAR

PRILOGE: 3

Številka: 54924-4/2013/4

Datum: 24. 1. 2013

Predlog stališča Republike Slovenije do Predloga uredbe Sveta o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede kraja opravljanja storitev

I.

1. Zadeva EU:

Naslov dokumenta v slovenskem jeziku: *Predlog uredbe Sveta o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede kraja opravljanja storitev*

Naslov dokumenta v delovnem jeziku EU: *Proposal for a Council Regulation amending Implementing Regulation (EU) No 282/2011 as regards the place of supply of services*

Datum dokumenta: 20.12.2012

Številka dokumenta: 17890/12

Medinstitucionalna oznaka: 2012/0354(NLE)

Pri izdelavi predloga stališča so upoštevane še različice in priloge dokumenta EU: /

2. Vrsta odločitve RS: Stališče Republike Slovenije

3. Postopek sprejemanja zadeve EU v institucijah EU:

Postopek: *Posebni zakonodajni postopek*

Faza sprejemanja: *obravnava v DS Sveta za davčna vprašanja - posredna obdavčitev (DDV)*

4. Pristojni organ EU:

Svet EU v sestavi: *ECOFIN - Svet EU za ekonomske in finančne zadeve*

Delovno telo Sveta EU: *Delovna skupina za davčna vprašanja*

5. Organ, pristojen za dokončen sprejem stališča RS:

Državni zbor

6. Pravna podlaga za obravnavo v Državnem zboru:

Vlada Republike Slovenije pošlje predlog stališča Republike Slovenije v odločanje Državnemu zboru Republike Slovenije v skladu s prvim odstavkom 4. člena Zakona o sodelovanju med državnim zborom in vlado v zadevah Evropske unije.

Pri delu v Državnem zboru bodo sodelovali: *dr. Janez Šušteršič, minister za finance; Aleš Živkovič, državni sekretar; dr. Dejan Krušec, državni sekretar; mag. Tamara Prezelj, generalna direktorica; Jožica Kastelic, vodja sektorja; Mateja Tovornik, podsekretarka.*

7. Roki:

Predviden čas pričetka obravnave zadeve EU v institucijah EU: *08.01.2013*

Predviden čas sprejema zadeve EU v institucijah EU: *31.12.2013*

Rok za odziv organa: *11.1.2013*

Rok za obravnavo na seji Vlade in njenih odborih: *24.1.2013*

Rok za obravnavo predloga stališča RS v DZ: *15.2.2013*

Predlog z obrazložitvijo za skrajšanje oziroma podaljšanje rokov:

/

8. Organ, odgovoren za pripravo predloga stališča RS:

Organ: *Ministrstvo za finance*

Kontaktne osebe organa: *Jožica Kastelic, Mateja Tovornik, Breda Šolar Naglič, Nina Gašper*

9. Delovna skupina Vlade, organizirana za posamezno področje zadev EU:

DS13 - Obdavčenje

vodilni organ: *MF - Ministrstvo za finance*

vodja delovne skupine: *mag. Tamara Prezelj, generalna direktorica*

Delovna skupina je predlog stališča RS obravnavala: *Ne*

10. Predlog stališča RS je usklajen z organi:

Organ: /

Kontaktna oseba organa: /

11. O predlogu stališča RS je bilo opravljeno posvetovanje z:

drugo - Davčna uprava Republike Slovenije

12. Zahteva za obravnavo: *na seji Vlade, na seji Odbora za gospodarstvo*

II.
PREDLOG

STALIŠČE RS

Na podlagi 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo in 109/08, 38/10–ZUKN in 8/12) je Vlada Republike Slovenije naseji dne, sprejela naslednji

SKLEP

A)

Republika Slovenija je sprejela (določila predlog)

Stališče Republike Slovenije

Vlada Republike Slovenije je sprejela na podlagi 49.h člena Poslovnika Vlade Republike Slovenije predlog stališča Republike Slovenije k zadevi Predlog uredbe Sveta o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede kraja opravljanja storitev - 17890/12, ki se glasi:

Republika Slovenija podpira Predlog uredbe Sveta o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede kraja opravljanja storitev. Republika Slovenija podpira prizadevanja Evropske komisije za čimprejšnje sprejetje predloga uredbe in se strinja s predlaganimi izhodišči predloga uredbe.

Pridržek: NE

Obrazložitev razlogov za pridržek: /

B) (Za zakonodajne akte in odločitve politične narave)

POGLAVITNE REŠITVE IN CILJI PREDLOGA ZADEVE EU:

Svet EU je dne 15. marca 2011 sprejel Izvedbeno uredbo Svet (EU) št. 282/2011, ki določa pravila za uporabo nekaterih določb Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (direktiva o DDV). Precejšen del zgoraj omenjene uredbe se nanaša na spremembe pravil o kraju opravljanja storitev, ki so bila sprejeta leta 2008 z Direktivo Sveta 2008/8/ES o spremembi direktive o DDV. Nekatere od teh sprememb zahtevajo dodatna pojasnila, še posebej se to nanaša na telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki se opravljajo za osebe, ki niso davčni zavezanci.

V zvezi z izvajanjem posebnih ureditev za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki nimajo sedeža, sta bili že sprejeti Uredba Sveta (EU) št. 967/2012 z dne 9. oktobra 2012 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede posebnih ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci in Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 815/2012 z dne 13. septembra 2012 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010 glede posebnih ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in opravljajo

telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci. Kljub temu pa je potrebno za zagotovitev enotne uporabe pravil, ki urejajo kraj opravljanja teh storitev, sprejeti dodatne ukrepe.

Od 1. januarja 2015 bodo namreč vse telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve, ki se opravijo za osebe, ki niso davčni zavezanci, obdavčene v kraju, v katerem ima prejemnik svoj sedež, stalno prebivališče ali običajno prebiva. Zaradi tega bodo morali izvajalci teh storitev iz EU in izvajalci teh storitev, ki se nahajajo izven EU, za prejemnike, ki niso davčni zavezanci, ugotoviti, kje imajo sedež, stalni naslov ali kje običajno prebivajo. Izvajalec storitve se pri ugotavljanju sedeža, stalnega naslova ali običajnega prebivališča ne more zanesti na identifikacijsko številko za DDV, ki jo kot neke vrste usmeritev lahko uporabi za ugotavljanje kraja davčnega zavezanca, zato se bo moral do neke mere zanesti na podatke prejemnika storitve.

Izvajalci zadevnih storitev za zagotovitev pravne varnosti in preprečevanja dvojnega obdavčenja ali neobdavčenja torej potrebujejo dodatna jasna in zavezujoča pravila, ki bodo vzpostavljena s sprejetjem uredbe Sveta o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede kraja opravljanja storitev. Predlagani izvedbeni ukrepi v predlogu Uredbe Sveta se v največjem obsegu nanašajo na telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve, poleg tega pa še na storitve, povezane z nepremičninami ter na distribucijo vstopnic za kulturne, umetniške, športne, znanstvene, izobraževalne, razvedrilne in podobne prireditve.

S sprejemom zadevnega predloga Uredbe Sveta se pravila glede telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronskih storitev, ki so določena v direktivi o DDV ne bodo spremenila, bo pa v Uredbi Sveta natančneje pojasnjeno, kako naj se ta pravila uporabljajo v praksi.

Določbe predloga Uredbe Sveta med drugim vsebujejo seznam storitev, ki se uvrščajo med telekomunikacijske storitve in seznam storitev, ki se uvrščajo med storitve radijskega in televizijskega oddajanja, pri čemer pa je potrebno poudariti, da ta seznama nista niti dokončna niti izčrpna. V določbah predloga Uredbe Sveta je tudi izrecno opredeljeno, katere storitve ne spadajo pod telekomunikacijske storitve ter storitve radijskega in televizijskega oddajanja. Pojasnjen je način obravnave statusa prejemnika, in sicer je predlagano, da lahko izvajalec storitve prejemnika, ki ne sporoči svoje identifikacijske številke za DDV, obravnava kot osebo, ki ni davčni zavezanec. Obravnavani so primeri uporabe vnaprejšnjih plačil za storitve na SIM karticah ter primeri, ko se za storitve uporablja SIM kartica s poznejšim plačilom. Določa se seznam podatkov, ki jih ponudnik storitve lahko uporablja kot dokaz pri ugotavljanju kraja prejemnika, ki ni davčni zavezanec. Ponudnik storitve namreč v tem primeru nima na voljo identifikacijske številke za DDV, zato mora vedeti, na katere druge informacije se lahko zanese. Poudariti je potrebno, da seznam tudi v tem primeru ni izčrpen, vendar pa bo s pomočjo seznama lažje ugotoviti, kateri podatki se štejejo kot najzanesljivejši dokaz pri ugotavljanju kraja prejemnika storitev, ki ni davčni zavezanec.

Storitve, povezane z nepremičninami: direktiva o DDV v 47. členu določa, da je kraj opravljanja storitev, ki so povezane z nepremičninami, kraj, kjer se nepremičnina nahaja. V določbah predloga Uredbe Sveta je opredeljen koncept nepremičnine, saj je opredelitev pojma nepremičnine potrebna za uporabo pravil o kraju opravljanja storitve. V predlogu Uredbe Sveta je še določeno, da mora biti za storitve, ki so povezane z nepremičninami, povezava dovolj neposredna ter da se telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve, ki jih hoteli in podobne ustanove zagotavljajo svojim uporabnikom v povezavi z nastanitvijo, za namene DDV obravnavajo enako kot zagotavljanje nastanitve same.

Distribucija vstopnic za kulturne, umetniške, športne, znanstvene, izobraževalne, razvedrilne in podobne prireditve: direktiva o DDV v 53. členu določa, da so vstopnine za kulturne, umetniške, športne, znanstvene, izobraževalne, razvedrilne in podobne prireditve za davčne zavezance obdavčene v kraju, kjer prireditev dejansko poteka, v 54. členu direktive o DDV pa je določen kraj obdavčitve za vstop na zadevne prireditve za osebe, ki niso davčni zavezanci. V določbah predloga Uredbe Sveta je pojasnjeno, da mora biti dobava vstopnic obdavčena v kraju, kjer prireditev poteka ter da način distribucije vstopnic za prireditve nikakor ne vpliva na davčno obravnavo storitev.

OCENA VPLIVOV IN POSLEDIC PREDLOGA ZADEVE EU:

Vpliv na pravni red

Ni vpliva na pravni red.

Posledice za proračun

Ni vpliva.

Vpliv na gospodarstvo

S sprejetjem predloga Uredbe Sveta o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede kraja opravljanja storitev bodo za izvajalce storitev, na katere se predlog omenjene Uredbe Sveta nanaša, sprejeta jasna in zavezujoča pravila, ki jih ti izvajalci potrebujejo za zagotovitev pravne varnosti in preprečevanje dvojnega obdavčenja ali neobdavčenja. S temi sprejetimi pravili bo torej izvajalcem storitev olajšano ugotavljanje, kje imajo prejemniki njihovih storitev, ki niso davčni zavezanci, sedež, stalni naslov ali običajno prebivališče. S sprejetjem predloga Uredbe Sveta bo torej poenostavljeno delovanje izvajalcev teh storitev, Svet pa si bo prizadeval, da bi bil predlog Uredbe Sveta sprejet čim prej, najkasneje pa do konca leta 2013, da bodo imela podjetja na voljo dovolj časa za pripravo na zakonodajne spremembe.

Vpliv na javno upravo

Ni vpliva.

Vpliv na okolje

Ni vpliva.

Drugo

/

C)

Predstavniki RS, ki bodo zastopali stališče RS v institucijah EU:

Katarina Žnidaršič - SPBR, Nina Gašper

**SVET
EVROPSKE UNIJE**

**Bruselj, 20. december 2012 (21.12)
(OR. en)**

17890/12

**Medinstitucionalna zadeva:
2012/0354 (NLE)**

FISC 204

PREDLOG

Pošiljatelj:	Evropska komisija
Datum:	18. december 2012
Št. dok. Kom.:	COM(2012) 763 final
Zadeva:	Predlog uredbe Sveta o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede kraja opravljanja storitev

Delegacije prejmejo priloženi predlog Komisije, ki je bil s spremnim dopisom direktorja Jordija AYETA PUIGARNAUJA poslan generalnemu sekretarju Sveta Evropske unije Uweju CORSEPIUSU.

Priloga: COM(2012) 763 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 18.12.2012
COM(2012) 763 final

2012/0354 (NLE)

Predlog

UREDBA SVETA

o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede kraja opravljanja storitev

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Razlogi za predlog in njegovi cilji

Člen 397 Direktive Sveta 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost¹ (v nadaljnjem besedilu: direktiva o DDV) določa, da „Svet na predlog Komisije soglasno sprejme ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive“.

Na podlagi tega je Svet sprejel Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 282/2011² (v nadaljnjem besedilu: uredba o izvajanju DDV), ki določa pravila za uporabo nekaterih določb direktive o DDV in tudi vključuje v zakonodajo več smernic, ki jih od leta 1977 potrjeval odbor za DDV.

Veliki deli uredbe o izvajanju DDV se nanašajo na spremembe pravil o kraju opravljanja storitev, ki so bila uvedena leta 2008 (s „svežnjem predlogov o DDV“³). Nekatere od teh sprememb zahtevajo dodatna pojasnila, zlasti tiste, ki zadevajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki se opravljajo za osebe, ki niso davčni zavezanci, in bodo od leta 2015 obdavčljive v državi članici, v kateri ima prejemnik sedež, stalno prebivališče ali običajno prebiva. Izvajalci takšnih storitev bodo morali v navedeni državi članici ugotoviti in obračunati DDV.

Ukrepi za izvajanje posebnih ureditev za izvajalce, ki nimajo sedeža v državi članici obdavčitve, so bili že sprejeti⁴. Za zagotovitev enotne uporabe pravil, ki urejajo kraj opravljanja teh storitev, je treba sprejeti dodatne ukrepe. Bistveno je spremeniti uredbo o izvajanju DDV tako, da bo določala pravila za uporabo ustreznih določb direktive o DDV.

Te ukrepe bi moral Svet sprejeti čim prej, vsekakor pa do konca leta 2013, da se podjetjem in državam članicam omogoči dovolj časa za pripravo na spremembe.

Ta predlog in opredelitve pojmov, ki jih vsebuje, ne izključujejo rezultata tekočih razprav o zmanjšani stopnji DDV za spletne izdelke in storitve.

¹ UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

² Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (prenovitev) (UL L 77, 23.3.2011, str. 1).

³ Direktiva Sveta 2008/8/ES z dne 12. februarja 2008 o spremembi Direktive 2006/112/ES glede kraja opravljanja storitev (UL L 44, 20.2.2008, str. 11).

⁴ Uredba Sveta (EU) št. 967/2012 z dne 9. oktobra 2012 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede posebnih ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci (UL L 290, 20.10.2012, str. 1), ter Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 815/2012 z dne 13. septembra 2012 o določitvi podrobnih pravil za uporabo Uredbe Sveta (EU) št. 904/2010 glede posebnih ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža in opravljajo telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve za osebe, ki niso davčni zavezanci, (UL L 249, 14.9.2012, str. 3).

Splošno ozadje

Telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve so običajno obdavčene v kraju, kjer ima sedež ali prebivališče prejemnik⁵. Če ima izvajalec sedež v EU in prejemnik ni davčni zavezanec, je opravljanje storitev zdaj seveda obdavčeno v kraju sedeža izvajalca.

Od 1. januarja 2015 bodo vse telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve obdavčene v kraju, v katerega spada prejemnik (razen če se uporablja pravilo o dejanski uporabi in uživanju), čeprav prejemnik ni davčni zavezanec. Izvajalci iz EU in izvajalci, ki niso iz EU, bodo morali za prejemnike, ki niso davčni zavezanci, ugotoviti, kje imajo sedež, stalni naslov ali običajno prebivajo. Brez identifikacijske številke DDV kot usmeritve (ki je običajno rezervirana za davčne zavezance) se bo moral izvajalec do neke mere zanesti na podatke prejemnika.

Za zagotovitev pravne varnosti in preprečevanje dvojnega obdavčenja ali neobdavčenja potrebujejo izvajalci jasna in zavezujoča pravila za izvajanje te naloge.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENE UČINKA

Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi

Da bi ugotovili področja, na katerih so nujni izvedbeni ukrepi za zagotavljanje enotne uporabe določb direktive o DDV, so med seminarjem Fiscalis potekala obsežna posvetovanja z državami članicami in podjetji. Izmenjava stališč je potekala tudi na sestanku strokovne skupine, ki jo sestavljajo predstavniki držav članic, in se imenuje Delovna skupina št. 1⁶, ter s podjetji na ad hoc strokovnem srečanju.

Zbiranje in uporaba zunanjih strokovnih mnenj

Zunanje strokovno mnenje ni bilo potrebno.

Ocena učinka

Zadevni ukrepi so popolnoma tehnične narave in določajo le uporabo določb, ki jih je Svet že sprejel. Zato ocena učinkov ni potrebna.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

Načelo subsidiarnosti

Načelo subsidiarnosti se uporablja, če predlog ni v izključni pristojnosti EU. Države članice ne morejo v zadostni meri doseči ciljev predloga.

Čeprav so države članice dolžne prenesti zakonodajo EU v svojo nacionalno zakonodajo, je bistvenega pomena, da se pravila, ki urejajo kraj opravljanja telekomunikacijskih storitev,

⁵ Imenuje se tudi kraj, v katerega spada prejemnik.

⁶ Dnevni red, delovni dokument in poročilo s srečanja so na voljo na naslovu: http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/vat/key_documents/discussions_member_states/index_en.htm.

storitev oddajanja in elektronskih storitev, uporabljajo na enotni način, da se preprečijo različna pravila za uporabo, ki privedejo do dvojnega obdavčenja ali neobdavčenja.

Zaradi omenjenih razlogov lahko samo ukrepanje na ravni EU zagotovi enako obravnavo za podjetja in državljane Evropske unije. Predlog je zato skladen z načelom subsidiarnosti.

Načelo sorazmernosti

Te spremembe so potrebne za prilagoditev Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 282/2011 ustreznim določbam direktive o DDV, ki se bodo uporabljale od 1. januarja 2015.

Novo določbe se nanašajo na Direktivo 2008/8/ES o spremembi Direktive 2006/112/ES glede kraja opravljanja storitev, zlasti člena 5 Direktive.

Predlog je zato skladen z načelom sorazmernosti.

4. DODATNE INFORMACIJE

Podrobna obrazložitev predloga

Predlagani izvedbeni ukrepi se nanašajo na naslednje vrste storitev:

- telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve,
- storitve, povezane z nepremičninami,
- distribucijo vstopnic za kulturne, umetniške, športne, znanstvene, izobraževalne, razvedrilne in podobne prireditve.

Predlogi za vsako vrsto storitev so v nadaljnjem besedilu.

Telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve

Od 1. januarja 2015 bodo morala podjetja iz EU (in tista, ki niso iz EU) določiti, kam spada njihov prejemnik (ki ni davčni zavezanec), da bi zagotovila pravilno obdavčenje teh storitev. Da bi zagotovila nemoten in usklajen prehod na ravni EU, Komisija predlaga ukrepe za izvajanje novih pravil. Ta pravila izhajajo iz poglobljenih in temeljitih posvetovanj s podjetji in državami članicami. Ti ukrepi ne bodo spremenili pravil za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve, določene v direktivi o DDV, temveč bodo pojasnili, kako bi bilo treba ta pravila uporabljati v praksi.

Člena 6a in 6b, skupaj s spremembami, predlaganimi v členu 7 in Prilogi II, poskušata pojasniti naravo telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronskih storitev. Vsako od teh storitev bi bilo treba opredeliti tako, da se postavijo meje za nova pravila. Zato je vključena opredelitev storitev oddajanja, skupaj s primeri, ki prikazujejo, katere storitve so zajete in katere niso. Zaradi zagotovitve pravne varnosti se storitve prednostno obravnavajo na pozitiven način. Obstoječi seznam primerov elektronskih storitev je bil prilagojen, za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve pa sta bila pripravljena posebna seznama. Seznama niso niti dokončni niti izčrpni.

Člen 9a pojasnjuje obravnavo storitev oddajanja in elektronskih storitev, ki se opravljajo prek telekomunikacijskega omrežja, vmesnika ali portala, na primer tržnice za aplikacije, ki

pripada posredniku (ali tretji osebi, ki posega v opravljanje storitev). Predpostavlja se, da pri opravljanju navedenih storitev posrednik deluje za račun izvajalca, vendar v svojem imenu. Če ni navedeno drugače, se šteje, da je posrednik prejel in opravil navedene storitve. Če se storitve opravljajo za osebo, ki ni davčni zavezanec, mora posrednik obračunati DDV v državi članici prejemnika.

Člen 13a določa, da ima pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, podobno kot davčni zavezanec sedež v kraju, kjer je sedež njene dejavnosti ali kjer ima stalno poslovno enoto.

Člen 18 obravnava status prejemnika. Izvajalcu omogoča, da prejemnika, ki ne sporoči svoje identifikacijske številke DDV, obravnava kot osebo, ki ni davčni zavezanec, vendar le, če nima informacij o nasprotnem. Če je kraj obdavčenja odvisen od tega, ali je prejemnik davčni zavezanec ali ne, pomeni zanašanje samo na identifikacijsko številko DDV tveganje, da se opravljanje storitve lahko preloži, če se prejemnik, ki je davčni zavezanec, odloči, da številke ne bo sporočil. Pri telekomunikacijskih storitvah, storitvah oddajanja in elektronskih storitvah takšnega tveganja ni, ker bodo v vsakem primeru obdavčene v kraju prejemnika. Novi odstavek 2 pojasnjuje, da lahko izvajalec pri takšnih storitvah vsakega prejemnika, ki ne zagotovi identifikacijske številke DDV, obravnava kot osebo, ki ni davčni zavezanec. To bo izvajalcu omogočilo, da takoj in zanesljivo določi, ali mora davek na dodano vrednost plačati sam (tako kot pri opravljanju storitev za osebo, ki ni davčni zavezanec ali za davčnega zavezanca v isti države članici) ali pa ga mora obračunati prejemnik (ker se storitve opravljajo za davčnega zavezanca v drugi državi članici). Če prejemnik pozneje navede svojo identifikacijsko številko DDV, bo seveda treba to začetno oceno pregledati in popraviti.

Člen 24 obravnava okoliščine, ko ima prejemnik sedež ali prebiva v več kot eni državi. Cilj je preprečiti navzkrižja glede sodne pristojnosti med državami članicami. Novi odstavek 3 pojasnjuje, kaj bi bilo treba upoštevati, da se v kraju dejanske potrošnje določi kraj, v katerem so zagotovljene najboljše možnosti za obdavčenje.

Pododdelek 3a določa neizpodbojne predpostavke glede tega, ali izvajalec ne more ali skoraj ne more ugotoviti vloge prejemnika, ali vedeti, kje ima dejansko sedež, stalni naslov ali običajno prebiva.

Člen 24a obravnava primere, ko izvajalec telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronskih storitev opravlja te storitve za prejemnika na določenih krajih. V primerih, kot je telefonska govorilnica ali internetna kavarna, izvajalec ne bo vedel, kdo je prejemnik, in lahko ugotovi, da je popolnoma nemogoče preveriti, kam prejemnik dejansko spada. Ker je fizična prisotnost osebe, ki prejema storitev, potrebna za to, da se storitev pripiše njej, se predpostavlja, da prejemnik spada v navedeno državo.

Člen 24b obravnava primere uporabe vnaprejšnjih plačil za pridobitev storitve, ki so shranjena na SIM kartici. Ker se pri prodaji takšnih kartic osebni podatki običajno ne zbirajo, izvajalec, ki prejemnika ne oskrbi vedno s kartico, ne bo vedel, kdo so navedeni prejemniki. Država izdaje SIM kartice je ključna za ugotovitev, kje so prejemniki. Ker se bo pogosto uporabljala v navedeni državi, se predpostavlja, da za ta namen tudi prejemnik spada tja.

Pododdelek 3b določa neizpodbojne predpostavke glede tega, ali je za izvajalca težko, vendar ne nemogoče ugotoviti, kje ima prejemnik dejansko sedež, stalni naslov ali običajno prebiva. Če ima izvajalec informacije, ki kažejo, da prejemnik spada kam drugam, predpostavka ne velja.

Člen 24c se ukvarja s primeri, ko se storitve za prejemnika opravljajo prek stalne zemeljske zveze, ki je povezana s stanovanjsko zgradbo. Ker je to tudi kraj uporabe storitve, se predpostavlja, da tudi prejemnik spada tja.

Člen 24d obravnava primere, ko prejemnik za pridobitev storitve uporablja SIM kartico s poznejšim plačilom. Enako kot pri vnaprejšnjem plačilu, se tudi v tem primeru predpostavlja, da prejemnik spada v državo izdaje SIM kartice. Ob upoštevanju, da bo pri storitvah, prejetih na podlagi uporabe pozneje plačane SIM kartice, izvajalec poznal prejemnika, mora obstajati okvir, da se ta predpostavka zavrne.

Člen 24e predlaga, da se za prejemnika, ki za pridobitev storitve potrebuje napravo ali kartico za gledanje, lahko predpostavlja, da spada v kraj, kjer je naprava nameščena ali kamor se pošlje kartica za gledanje v uporabo. Predpostavka ne velja v primerih, če se naprava proda brez namestitve ali se kartica za gledanje proda, vendar se ne pošlje prejemniku.

Člen 24f zajema vse druge primere, v katerih se predpostavlja, da prejemnik spada v kraje, ki jih je izvajalec ugotovil na podlagi zadostnih dokazov. Predpostavka se uporablja, če izvajalec nima dokaza o nasprotnem.

Pododdelek 3c se osredotoča na dokaze za ugotavljanje kraja prejemnika.

Člen 24g določa seznam podatkov, ki jih izvajalec lahko uporablja kot dokaze pri ugotavljanju, kam spada prejemnik, ki ni davčni zavezanec. Ker nima številke DDV za usmeritev, mora vedeti, na katere druge informacije se lahko zanaša. Seznam ni izčrpen, vendar navaja, kateri podatki se uporabljajo kot najzanesljivejši dokaz. Da bi bil dokaz sorazmeren, mora zadoščati za sorazmerno zanesljivo določitev kraja, kamor spada prejemnik, vendar breme dokazovanja ne sme biti pretirano. To se najbolje doseže z določitvijo skupne ravni dokazov. Zanašanje na en sam dokaz ni ustrezno, ker dopušča preveč prostora za razlike pri uporabi. Zato sta potrebna dva usklajena ločena dokaza.

Storitve, povezane z nepremičninami

Člen 47 direktive o DDV določa, da je kraj opravljanja storitev, povezanih z nepremičninami, kraj, kjer se nepremičnina nahaja. Vključeni so ukrepi za pojasnitev področja uporabe te določbe na podlagi smernic, ki jih je potrdil odbor za DDV.

Člen 13b opredeljuje, kaj sestavlja nepremičnino. Koncept nepremičnine je splošni pojem, ki ni odvisen od nacionalne zakonodaje. Opredelitev tega pojma je potrebna za olajšanje pravilne uporabe pravil o kraju opravljanja storitve. Opredelitev v glavnem temelji na sodni praksi Sodišča Evropske unije.

Člen 31a določa, da mora biti za storitve, ki se povežejo z nepremičninami, povezava dovolj neposredna (odstavek 1). To zajema storitve, ki izhajajo iz nepremičnin, če je nepremičnina sestavni element storitve ter je za opravljene storitve osrednjega in bistvenega pomena, na primer izdaja dovoljenj za ribolov, ali če so storitve opravljene za nepremičnino ali namenjene nepremičnini in je njihov cilj pravna ali fizična sprememba navedene nepremičnine, kakor so storitve arhitektov ali nepremičninskih posrednikov. Vključeni so primeri, ki prikazujejo, katere storitve so povezane z nepremičninami (odstavek 2) in katere niso (odstavek 3).

Člen 31b določa, da se dajanje opreme v najem prejemniku, s spremnim osebjem ali brez njega, zaradi opravljanja dela na nepremičnini obravnava le kot storitev, povezana z

nepremičnino, če izvajalec prevzame odgovornost za izvedbo dela. Če se nepremičnina da prejemniku na razpolago z zadostnim številom osebja za obratovanje nepremičnine, se predpostavlja, da je takšno odgovornost prevzel izvajalec. V tem primeru je treba storitev obdavčiti v državi, v kateri se nepremičnina nahaja.

Člen 31c pojasnjuje, da se telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih hoteli in podobni objekti zagotavljajo svojim prejemnikom v povezavi z nastanitvijo, za namene davka na dodano vrednost obravnavajo na enak način, kakor zagotavljanje same nastanitve. Glede na način obračunavanja navedenih storitev so lahko del zagotavljanja nastanitve (v primeru cen z „vključenimi vsemi stroški“) ali pa se obravnavajo kot pomožne storitve k zagotavljanju nastanitve.

Distribucija vstopnic za kulturne, umetniške, športne, znanstvene, izobraževalne, razvedrilne ali podobne prireditve

Vstop na kulturne, umetniške, športne, znanstvene, izobraževalne, razvedrilne ali podobne prireditve bo še naprej obdavčen v kraju, kjer prireditve dejansko poteka. Če se vstop na takšne prireditve odobri davčnemu zavezancu, je opravljanje storitve zajeto v členu 53 direktive o DDV. Člen 54 direktive o DDV vsebuje zagotavljanje vstopa na takšne prireditve osebi, ki ni davčni zavezanec.

Člen 33a potrjuje, da način organizacije distribucije vstopnic za takšno prireditve ne vpliva na davčno obravnavo. Zagotavljanje vstopnic mora biti vsekakor obdavčeno v kraju, kjer prireditve poteka.

Prehodni ukrepi

V skladu s členom 63 direktive o DDV obdavčljivi dogodek in s tem obveznost obračuna DDV nastane, ko je blago dobavljeno ali so storitve opravljene. Če je plačilo izvršeno pred opravljenimi storitvijo v skladu s členom 65 direktive o DDV ali če so države članice izkoristile možnost iz člena 66 direktive o DDV, se lahko DDV obračuna pred opravljenimi storitvijo ali kmalu po njej.

Za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki se opravijo okrog 1. januarja 2015, to je v času začetka uporabe novih pravil glede kraja opravljanja storitve, lahko okoliščine, povezane z opravljanjem storitev, ali razlike v uporabi med državami članicami privedejo do dvojne obdavčitve ali neobdavčitve. Da se to prepreči, člen 2 predloga jasno določa, da je ne glede na to, kdaj se DDV obračuna, odločilni trenutek za določitev kraja opravljanja storitve čas, ko je storitev opravljena, za stalno opravljanje storitev, ki zahteva zaporedne račune ali zaporedna plačila, pa takrat, ko je vsaka posamezna storitev opravljena. To je takrat, ko obdavčljivi dogodek nastane v kateri koli državi članici. Navedeni ukrepi so potrebni za zagotovitev nemotenega prehoda na pravila, ki veljajo od 1. januarja 2015.

Predlog

UREDBA SVETA

o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede kraja opravljanja storitev

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost⁷, zlasti člena 397 Direktive,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2006/112/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2008/8/ES⁸, določa, da je treba od 1. januarja 2015 vse telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve, ki se opravljajo za osebo, ki ni davčni zavezanec, obdavčiti v državi članici, v kateri ima prejemnik sedež ali stalni naslov ali običajno prebiva, ne glede na kraj sedeža davčnega zavezanca, ki opravlja te storitve. Večina drugih storitev, ki se opravljajo za osebe, ki niso davčni zavezanci, se še naprej obdavčuje v državi članici, v kateri je sedež izvajalca.
- (2) Da se določi, katere storitve je treba obdavčiti v državi članici prejemnika, je bistveno opredeliti telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja in elektronske storitve. Zlasti bi bilo treba pojasniti pojem storitev oddajanja na podlagi opredelitev pojmov iz Direktive 2010/13/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (v nadaljnjem besedilu: direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah)⁹.
- (3) Za pojasnitev zadev so bile transakcije, ki so bile opredeljene kot elektronske storitve, navedene v Izvedbeni uredbi (EU) št. 282/2011, pri čemer seznam ni bil dokončen ali izčrpen. Seznam bi bilo treba posodobiti in pripraviti podobne sezname za telekomunikacijske storitve in storitve oddajanja.
- (4) Če se storitve oddajanja in elektronske storitve ne opravljajo neposredno za prejemnika, temveč prek telekomunikacijskih omrežij, vmesnika ali portala, ki pripada drugemu davčnemu zavezancu, je treba navesti, kdo opravlja storitve za prejemnika.

⁷ UL L 347, 11.12.2006, str. 1.

⁸ UL L 44, 20.2.2008, str. 11.

⁹ UL L 95, 15.4.2010, str. 1.

- (5) Zaradi zagotavljanja enotne uporabe pravil, ki urejajo kraj opravljanja telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronskih storitev, je treba navesti, kateri kraj bi bilo treba upoštevati kot sedež pravne osebe, ki ni davčni zavezanec.
- (6) Za določitev, kdo je odgovoren za plačilo davka na dodano vrednost (DDV) na opravljene telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, in ob upoštevanju, da je kraj obdavčitve isti, ne glede na to, ali je prejemnik davčni zavezanec ali ne, bi moral biti izvajalec sposoben določiti status prejemnika izključno na podlagi dejstva, ali prejemnik sporoči svojo osebno identifikacijsko številko DDV. V skladu s splošnimi pravili se mora ta status spremeniti, če prejemnik to sporoči pozneje.
- (7) Če ima oseba, ki ni davčni zavezanec, sedež v več kot eni državi ali stalni naslov v eni državi, vendar običajno prebiva v drugi, je treba zagotoviti prednost kraju, v katerem so zagotovljene najboljše možnosti za obdavčitev v kraju dejanske potrošnje. Da se preprečijo navzkrižja glede sodne pristojnosti med državami članicami, bi bilo treba navesti kraj dejanske potrošnje.
- (8) Določiti bi bilo treba pravila za pojasnilo davčne obravnave telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronskih storitev, ki se opravljajo za osebo, ki ni davčni zavezanec in katere kraj sedeža ali prebivališča je praktično nemogoče ugotoviti ali ga ni mogoče zanesljivo določiti.
- (9) Ker je davčna obravnava telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja in elektronskih storitev, ki se opravijo za osebo, ki ni davčni zavezanec, odvisna od kraja, v katerem ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebiva, je treba pojasniti, kaj bi moral izvajalec dobiti kot dokaz pri opredeljevanju kraja prejemnika.
- (10) Da se zagotovi enotna obravnava opravljanja storitev, povezanih z nepremičninami, je treba opredeliti pojem nepremičnin. Določiti je treba bližino, ki je potrebna, da se zagotovi povezava z nepremičnino, in navesti tudi primere transakcij, ki so opredeljene kot storitve, povezane z nepremičnino, pri čemer seznam ne more biti dokončen ali izčrpen.
- (11) Pojasniti je treba tudi davčno obravnavo storitev dajanja opreme na voljo prejemniku za namen opravljanja dela na nepremičnini.
- (12) Iz praktičnega vidika bi bilo treba pojasniti, da je treba telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih davčni zavezanec opravlja v svojem imenu v povezavi z zagotavljanjem nastanitve v hotelskem sektorju ali sektorjih s podobno funkcijo, za namene davka na dodano vrednost obravnavati na enak način, kakor zagotavljanje same nastanitve. V primeru cene, ki vključuje vse stroške, bi bilo treba obe transakciji obravnavati kot eno opravljanje storitve. Telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki se prejemniku zaračunajo posebej, bi bilo treba obravnavati kot pomožno ponudbo k nastanitvi.
- (13) V skladu z Direktivo 2006/112/ES je treba vstop na kulturne, umetniške, športne, znanstvene, izobraževalne, razvedrilne ali podobne prireditve v vseh okoliščinah obdavčiti v kraju, kjer prireditev dejansko poteka. Pojasniti bi bilo treba, da to velja tudi, če vstopnic za takšne prireditve ne prodaja neposredno organizator, temveč se distribuirajo prek posrednikov.

- (14) V skladu z Direktivo 2006/112/ES se lahko DDV obračuna, preden se dobavi blago ali opravi storitev ali kmalu po tem. V zvezi s telekomunikacijskimi storitvami, storitvami oddajanja ali elektronskimi storitvami, ki se opravijo v času prehoda na nova pravila glede kraja opravljanja storitev, lahko okoliščine, povezane z opravljanjem storitev ali razlike v uporabi med državami članicami privedejo do dvojne obdavčitve ali neobdavčitve. Da se to prepreči, je potrebno zagotoviti prehodne določbe.
- (15) Za namene te uredbe je morda primerno, če države članice sprejmejo zakonodajne ukrepe, s katerimi bi omejile nekatere pravice in obveznosti iz Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov¹⁰, da se zaščiti interes iz člena 13(1)(e) navedene direktive, če so takšni ukrepi potrebni in sorazmerni z vidika tveganja storitve davčne goljufije in davčne utaje v državah članicah ter potrebe po zagotavljanju pravilnega pobiranja DDV, ki ga obravnava ta uredba.
- (16) Izvedbeno uredbo (EU) št. 282/2011 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Izvedbena uredba (EU) št. 282/2011 se spremeni:

- (1) Vstavita se člen 6a in člen 6b:

„Člen 6a

1. Telekomunikacijske storitve v smislu člena 24(2) Direktive 2006/112/ES zajemajo zlasti:

- (a) fiksne in mobilne telefonske storitve za prenos in preklapljanje glasu, podatkov in videa, vključno s telefonskimi storitvami z video komponento, ki so znane tudi kot videofonske storitve;
- (b) telefonske storitve prek interneta, vključno s prenosom govora po omrežju IP (VoIP);
- (c) telefonski predal, čakanje na klic, posredovanje klica, identifikacijo klicatelja, trismerno klicanje in druge storitve upravljanja klicev;
- (d) storitve osebne klica;
- (e) storitve zvočnih in besedilnih sporočil;
- (f) telefaks, telegraf in teleks;
- (g) storitve telefonske službe za pomoč uporabnikom v primeru problemov z radijsko ali televizijsko mrežo, internetom ali podobnim elektronskim omrežjem;

¹⁰ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

- (h) dostop do interneta, vključno s svetovnim spletom;
- (i) zasebne omrežne povezave, ki zagotavljajo komunikacijske zveze izključno za odjemalčevo uporabo;
- (j) avdio in avdiovizualno vsebino prek komunikacijskih omrežij, ki je ponudnik medijskih storitev ne zagotavlja in tudi ne nosi uredniške odgovornosti zanjo;
- (k) nadaljnje zagotavljanje avdio in avdiovizualne produkcije ponudnika medijskih storitev prek komunikacijskih omrežij, ki ga ne izvaja ponudnik medijskih storitev.

2. Telekomunikacijske storitve v smislu člena 24(2) Direktive 2006/112/ES ne zajemajo:

- (a) elektronsko opravljenih storitev;
- (b) storitev oddajanja;
- (c) storitev telefonske službe za pomoč uporabnikom, razen storitev iz točke (g) odstavka 1.

Člen 6b

1. Storitve radijskega in televizijskega oddajanja (v nadaljnjem besedilu: storitve oddajanja) vključujejo storitve, ki zajemajo avdio in avdiovizualno vsebino, kakor so programi, ki jih javnosti zagotavlja ponudnik medijskih storitev in nosi tudi uredniško odgovornost, prek komunikacijskih omrežij za sočasno poslušanje ali gledanje na podlagi programskega sporeda.

2. Odstavek 1 zajema zlasti:

- (a) radijske in televizijske programe, ki se prenašajo in ponovno prenašajo prek radijskega ali televizijskega omrežja;
- (b) radijske ali televizijske programe, ki se distribuirajo prek interneta ali podobnega elektronskega omrežja (pretakanje IP), če se oddajajo v živo ali sočasno s prenašanjem ali ponovnim prenašanjem teh programov prek radijskega ali televizijskega omrežja.

3. Odstavek 1 ne zajema:

- (a) telekomunikacijskih storitev;
- (b) elektronsko opravljenih storitev;
- (c) pomožnih storitev, kakor je zagotavljanje informacij o določenih programih na zahtevo;
- (d) prenos pravic oddajanja ali prenašanja;
- (e) najema tehnične opreme ali prostorov za zagotavljanje programa.“

- (2) Odstavek 3 člena 7 se spremeni:
- (a) uvodni stavek se nadomesti z naslednjim:
„Odstavek 1 ne zajema.“
- (b) točka (a) se nadomesti z naslednjim:
„(a) storitve oddajanja;“
- (c) točka (n) se nadomesti z naslednjim:
„(n) storitev telefonske službe za pomoč uporabnikom, razen storitev iz točke (g) člena 6a(1);“
- (d) točke (q), (r) in (s) se črtajo;
- (e) dodata se točki (t) in (u):
„(t) spletno zagotavljanje vstopnic za kulturne, umetniške, športne, znanstvene, izobraževalne, razvedrilne ali podobne prireditve;
(u) spletne rezervacije hotelskih nastanitev in podobno.“
- (3) V poglavju IV „Obdavčljive transakcije“ se doda člen 9a:

„Člen 9a

Če izvajalec storitev oddaja ali opravlja elektronske storitve prek telekomunikacijskega omrežja, vmesnika ali portala, kakor je tržnica za aplikacije, ki pripada posredniku ali tretji osebi, ki posega v opravljanje storitev, se za uporabo člena 28 Direktive 2006/112/ES predpostavlja, da posrednik ali tretja oseba deluje v svojem imenu, vendar za račun izvajalca storitev, razen če je v razmerju do končnega uporabnika izvajalec storitev izrecno naveden kot izvajalec storitev.“

- (4) V oddelku 1 „Pojmi“ poglavja V „Kraj obdavčljivih transakcij“ se dodata člena 13a in 13b:

„Člen 13a

Kraj, kjer ima pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, sedež, kot je navedeno v členu 56(2) ter členih 58 in 59 Direktive 2006/112/ES, je kraj, v katerem ima navedena pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, sedež svoje dejavnosti, kot je opredeljeno v členu 10, ali stalno poslovno enoto, kakor je opredeljeno v členu 11(1) te uredbe.

Člen 13b

Za uporabo Direktive 2006/112/ES se za ‚nepremičnino‘ šteje:

- (a) vsak posamezni del zemlje na površju ali pod njim, na katerem se lahko vzpostavi lastninska pravica in posest;
- (b) vsaka zgradba ali struktura, pritrjena na tla ali v tla nad morsko gladino ali pod njo, ki je ni mogoče zlahka razstaviti ali odstraniti;
- (c) vsak predmet, ki je sestavni del zgradbe ali strukture, brez katerega zgradba ali struktura ni popolna, na primer vrata, okna, strehe, stopnišča in dvigala;
- (d) vsak predmet, oprema ali stroj, ki je stalno nameščen v zgradbi ali strukturi in ga ni mogoče odstraniti brez uničenja ali spremembe zgradbe ali strukture.“

(5) V členu 18(2) se doda drugi pododstavek:

„Izvajalec telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronskih storitev lahko ne glede na nasprotno informacije prejemnika, ki ima sedež v Skupnosti, šteje za osebo, ki ni davčni zavezanec, dokler mu prejemnik ne sporoči svoje osebne identifikacijske številke DDV.“

(6) V členu 24 se doda odstavek 3:

„3. Za določitev kraja, ki zagotavlja najboljše možnosti za obdavčenje v kraju dejanske potrošnje v smislu odstavkov 1 in 2, je treba upoštevati predvsem:

- (a) za najem prevoznega sredstva, razen kratkoročnega najema, kraj, v katerem je prevozno sredstvo na voljo prejemniku ali tretji osebi, ki deluje v njegovem imenu, razen če obstaja dokaz, da se bo prevozno sredstvo uporabljalo drugje;
- (b) za storitve, ki ne vključujejo najema prevoznega sredstva, kraj dejavnosti v primeru pravne osebe, ki ni davčni zavezanec, ali stalnega naslova v primeru fizične osebe, razen če obstajajo dokazi, da se storitev dejansko uporablja v kraju, kjer navedena oseba običajno prebiva.“

(7) V oddelku 4 „Kraj opravljanja storitve“ poglavja V „Kraj obdavčljivih transakcij“ se dodajo členi 3a, 3b in 3c:

„PODODDELEK 3A

NEIZPODBOJNE PREDPOSTAVKE ZA KRAJ PREJEMNIKA

Člen 24a

1. Če izvajalec telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronskih storitev navedene storitve opravlja na telefonskem aparatu, v telefonski govorilnici, na točki dostopa do brezžičnega interneta, v internetni kavarni, restavraciji ali hotelski veži, kjer je za opravljanje storitve nujna fizična prisotnost prejemnika, se za namene uporabe členov 44, 58 in 59a Direktive 2006/112/ES predpostavlja, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebiva na navedeni lokaciji in da se

storitev dejansko uporablja in uživa v tem kraju. Te predpostavke ni mogoče ovreči z nobenimi stvarnimi sredstvi ali zakonom.

2. Če je kraj iz odstavka 1 tega člena na krovu ladje, letala ali na vlaku, ki opravlja prevoz potnikov v Skupnosti v skladu s členoma 37 in 57 Direktive 2006/112/ES, se za državo kraja opravljanja storitve šteje država, v kateri se je prevoz potnikov začel.

Člen 24b

Če prejemnik za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve uporablja vnaprej plačano SIM kartico, se predpostavlja, da ima za namene uporabe členov 44, 58 in 59a Direktive 2006/112/ES sedež, stalni naslov ali običajno prebiva v državi, ki je identificirana z mobilno oznako države navedene SIM kartice ter da se storitev dejansko uporablja in uživa v tej državi. Te predpostavke ni mogoče ovreči z nobenimi stvarnimi sredstvi ali zakonom.

PODODDELEK 3B

NEIZPODBOJNE PREDPOSTAVKE ZA KRAJ PREJEMNIKA

Člen 24c

Za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki se opravljajo za osebo, ki ni davčni zavezanec, prek fiksne stanovanjske zemeljske zveze, se predpostavlja, da ima prejemnik za namene uporabe člena 58 Direktive 2006/112/ES sedež, stalni naslov ali običajno prebiva v kraju, kjer je nameščena fiksna zemeljska zveza. Ta predpostavka velja, razen če ima izvajalec informacije, ki kažejo, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebiva drugje.

Člen 24d

Za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki se za osebo, ki ni davčni zavezanec, opravljajo prek mobilnega omrežja na podlagi poznejšega plačila, se predpostavlja, da ima prejemnik za namene uporabe člena 58 Direktive 2006/112/ES sedež, stalni naslov ali običajno prebiva v državi, ki je identificirana z mobilno oznako države na kartici SIM, ki se uporablja za prejemanje navedenih storitev. Ta predpostavka velja, razen če ima izvajalec informacije, ki kažejo, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebiva drugje.

Člen 24e

Za telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki vsebujejo prenos signalov, za katere je potrebna naprava ali kartica za gledanje, in se opravljajo za osebo, ki ni davčni zavezanec, se predpostavlja, da ima prejemnik za namene uporabe člena 58 Direktive 2006/112/ES sedež, stalni naslov ali običajno prebiva v kraju, kjer je nameščena naprava, če ta kraj ni znan, pa v kraju, v katerega

je bila poslana kartica za gledanje v uporabo. Ta predpostavka velja, razen če ima izvajalec informacije, ki kažejo, da ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebiva drugje.

Člen 24f

Če se storitve opravljajo za osebo, ki ni davčni zavezanec, v okoliščinah, ki niso navedene v členih 24a, 24b, 24c, 24d in 24e te uredbe, se predpostavlja, da ima prejemnik za namene uporabe prvega pododstavka člena 56(2) in 58 Direktive 2006/112/ES sedež, stalni naslov ali običajno prebiva v kraju, ki je kot takšen identificiran v skladu s členom 24g te uredbe.

PODODDELEK 3C

DOKAZI ZA IDENTIFIKACIJO KRAJA PREJEMNIKA

Člen 24g

1. Za namene uporabe pravil, ki urejajo kraj opravljanja storitev iz prvega pododstavka člena 56(2) in člena 58 Direktive 2006/112/ES, se kot dokazi uporabljajo predvsem:

- (a) podatki o prejemniku, na primer prejemnikov naslov za izdajo računov;
- (b) naslov internetnega protokola (IP) naprave, ki jo uporablja prejemnik, ali katera koli metoda za geolokacijo;
- (c) podatki o banki, na primer kraj, kjer banka hrani bančni račun, ki se uporablja za plačevanje, in naslov prejemnika za izdajo računov;
- (d) mobilna oznaka države (MCC) mednarodne identitete mobilnega naročnika (IMSI), ki je shranjena na kartici z modulom za identiteto naročnika (SIM), ki jo uporablja prejemnik;
- (e) kraj fiksne stanovanjske zveze, po kateri se storitev opravlja za prejemnika;
- (f) za prejemnika, ki prodaja blago prek interneta ali podobnega elektronskega omrežja, kraj, kjer se začne prevoz ali razpošiljanje blaga, ki ga je navedeni prejemnik prodal;
- (g) za prejemnika, ki kupuje blago prek interneta ali podobnega elektronskega omrežja, kraj, kjer se konča prevoz ali razpošiljanje blaga, ki ga je navedeni prejemnik kupil;
- (h) podatki o registraciji prevoznega sredstva, ki ga je najel prejemnik, če je registracija navedenega prevoznega sredstva v kraju, kjer se uporablja, zahtevana, in druge podobne informacije;
- (i) druge poslovno ustrezne informacije, ki jih pridobi izvajalec.

2. Za identifikacijo kraja, kjer ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebiva, sta potrebna dva ločena dokaza, če si ne nasprotujeta.“

(8) V oddelku 4 „Kraj opravljanja storitve,, poglavja V „Kraj obdavčljivih transakcij“ se vstavi pododdelek 6a:

„PODODDELEK 6A

OPRAVLJANJE STORITEV, POVEZANIH Z NEPREMIČNINAMI

Člen 31a

1. Storitve, povezane z nepremičninami, iz člena 47 Direktive 2006/112/ES vključujejo samo tiste storitve, ki so dovolj neposredno povezane z navedeno nepremičnino. Šteje se, da so storitve dovolj neposredno povezane z nepremičnino v naslednjih primerih:

- (a) kadar izhajajo iz nepremičnine in je ta nepremičnina sestavni del storitve ter osrednjega in bistvenega pomena za opravljeno storitev;
- (b) če se opravljajo za nepremično ali so namenjene zanjo in je njihov cilj pravna ali fizična sprememba navedene nepremičnine.

2. Odstavek 1 zajema zlasti:

- (a) pripravo načrtov za zgradbo ali dele zgradbe, ki so zasnovani za določeno zemljišče, ne glede na to, ali je stavba zgrajena ali ne;
- (b) izvajanje nadzornih ali varnostnih storitev v kraju samem;
- (c) gradnja zgradbe na zemljišču ter gradbena in rušilna dela, ki se opravljajo na zgradbi ali delih zgradbe;
- (d) gradnja stalnih konstrukcij na zemljišču ter gradbena in rušilna dela, ki se opravljajo na stalnih konstrukcijah, kot so sistemi cevovodov za plin, vodo, kanalizacijo in podobno;
- (e) delo na zemlji, vključno s kmetijskimi storitvami, na primer obdelovanje zemlje, sejanje, zalivanje in gnojenje;
- (f) zemljemerstvo ter ocena tveganja in celovitosti nepremičnine;
- (g) vrednotenje nepremičnine, vključno s storitvami, ki so potrebne za zavarovanje, za določanje vrednosti nepremičnine za zavarovanje posojila ali za oceno tveganja in škode v sporih;
- (h) dajanje nepremičnine v zakup in najem, razen dejavnosti iz točke (c) odstavka 3, vključno s skladiščenjem blaga, za katero je namenjen določen del nepremičnine za izrecno uporabo prejemnika;

- (i) zagotavljanje nastanitve v hotelskem sektorju ali sektorjih s podobno funkcijo, kot so počitniška šotorišča ali mesta, ki so urejena za uporabo kot počitniška šotorišča, vključno s pravico ostati v določenem kraju, ki izhaja iz preoblikovanja pravic časovne uporabe in podobno;
- (j) dodelitev in prenos pravic, razen tistih iz točk (h) in (i), uporabe celotne nepremičnine ali njenih delov vključno z dovoljenjem za uporabo dela nepremičnine, na primer podelitev ribolovskih in lovskih pravic ali dostop do salonov na letališčih ali uporaba infrastrukture, za katero se zaračunava cestnina, kot je most ali predor;
- (k) vzdrževanje, obnavljanje in popravila zgradbe ali njenih delov, vključno s čiščenjem, polaganjem ploščic, stenskih tapet in parketov;
- (l) vzdrževanje, obnavljanje in popravila stalnih konstrukcij, na primer sistema cevovodov za plin, vodo, kanalizacijo in podobno;
- (m) namestitvev in montaža strojev ali opreme, ki se po namestitvi in montaži šteje za nepremičnino;
- (n) vzdrževanje in popravila, pregledi in nadzor strojev ali opreme, če se navedeni stroji ali oprema štejejo za nepremičnino;
- (o) upravljanje nepremičnin, razen upravljanja portfelja naložb v nepremičnine iz točke (h) odstavka 3, ki vključuje upravljanje poslovnih, industrijskih ali stanovanjskih nepremičnin, ki ga opravlja lastnik ali kdo drugi v njegovem imenu;
- (p) posredovanje pri prodaji, zakupu in najemu nepremičnin in pri nekaterih interesih za nepremičnine ali stvarnih pravicah, ki se obravnavajo kot opredmetena sredstva, razen posredovanja iz točke (d) odstavka 3;
- (q) pravne storitve v zvezi s prenosom imovine ali prenosom lastninske pravice na nepremičnino ter pri nekaterih interesih za nepremičnine ali stvarnih pravicah, ki se obravnavajo kot opredmetena sredstva, na primer notarsko delo ali priprava pogodbe za prodajo ali nakup takšne nepremičnine, tudi če se osnovna transakcija, ki bi imela za posledico pravno spremembo nepremičnine, ne izvrši.

3. Odstavek 1 ne zajema:

- (a) priprave načrtov za zgradbo ali dele zgradbe, če niso zasnovani za določeno parcelo zemljišča;
- (b) skladiščenja blaga v nepremičnini, če prejemniku ni dodeljen določen del nepremičnine v izrecno uporabo;
- (c) oglaševanja, tudi če vključuje uporabo nepremičnine;
- (d) posredovanja pri zagotavljanju nastanitve v hotelu ali sektorjih s podobno funkcijo, kot so počitniška šotorišča ali mesta, ki so urejena za uporabo kot počitniška šotorišča, če posrednik deluje v imenu in za račun druge osebe;

- (e) telekomunikacijskih storitev, storitev oddajanja ali elektronskih storitev, če niso zajete v členu 31c;
- (f) zagotavljanja mest za stojnice na sejmišču ali razstavnem prostoru, skupaj z drugimi povezanimi storitvami, ki razstavljavcu omogočajo razstavo predmetov, na primer oblikovanje stojnice, prevoz in skladiščenje predmetov, zagotavljanje strojev, polaganje kablov, zavarovanje in oglaševanje;
- (g) nameščanja ali montaže, vzdrževanja ali popravila, pregledov ali nadzora strojev ali opreme, ki ni ali ne bo postala del nepremičnine;
- (h) upravljanja portfeljskih naložb v nepremičnine;
- (i) pravnih storitev, razen tistih iz točke (q) odstavka 2, ki so povezane s pogodbami, vključno z nasveti o pogodbenih pogojih za prenos nepremičnine ali izvrševanju takšne pogodbe ali dokazovanje obstoja takšne pogodbe, če takšne storitve niso specifične za prenos lastništva na nepremičnino.

Člen 31b

Če se oprema da na voljo prejemniku zaradi opravljanja dela na nepremičnini, je transakcija le opravljanje storitev, povezanih z nepremičnino, če izvajalec prevzame odgovornost za izvedbo dela.

Za izvajalca, ki prejemniku zagotovi opremo, skupaj z zadostnim številom osebja za upravljanje opreme z namenom opravljanja dela, se predpostavlja, da je prevzel odgovornost za izvedbo navedenega dela. Ta predpostavka se lahko ovrže s kakršnimi koli stvarnimi sredstvi ali zakonom, da se ugotovi, kdo prevzame odgovornost za izvedbo dela.

Člen 31c

Telekomunikacijske storitve, storitve oddajanja ali elektronske storitve, ki jih opravlja davčni zavezanec v svojem imenu, skupaj z nastanitvijo v hotelskem sektorju ali sektorjih s podobno funkcijo, kot so počitniška šotorišča ali mesta, urejena za uporabo kot počitniška šotorišča, se obravnavajo kot del ene same transakcije, ki vključuje zagotavljanje nastanitve, ali kot pomožna dejavnost k zagotavljanju nastanitve, glede na to, ali se zaračunajo skupaj z nastanitvijo ali posebej.“

(9) V pododdelku 7 „Opravljanje kulturnih, umetniških, športnih, znanstvenih, izobraževalnih, razvedrilnih ali podobnih storitev“ oddelka 4 „Kraj opravljanja storitev (členi od 43 do 59 Direktive 2006/112/ES)“ poglavja 5 „Kraj obdavčljivih transakcij“ se doda člen 33a:

„Člen 33a

Dobava vstopnic za vstop na kulturne, umetniške, športne, znanstvene, izobraževalne, razvedrilne ali podobne prireditve, ki jo posrednik opravlja v svojem

imenu, vendar za račun organizatorja, ali davčni zavezanec, ki ni organizator in deluje za svoj račun, je zajeta v členu 53 in členu 54(1) Direktive 2006/112/ES.“

(10) V točki (4) „točke (4) iz Priloge II k Direktivi 2006/112/ES“ Priloge I se dodata točki (f) in (g):

- „(f) sprejemanje radijskih ali televizijskih programov, ki se distribuirajo prek radijskega ali televizijskega omrežja, interneta ali podobnega elektronskega omrežja za poslušanje ali gledanje programov v trenutku, ki ga izbere uporabnik, in na osebno zahtevo uporabnika na podlagi kataloga programov, ki jih je izbral ponudnik medijskih storitev, kakor je TV ali video na zahtevo;
- (g) sprejemanje radijskih ali televizijskih programov prek interneta ali podobnega elektronskega omrežja (pretakanje IP), razen če se programi istočasno oddajajo po tradicionalnih radijskih in televizijskih omrežjih.“

Člen 2

Za telekomunikacijske storitve, storitve radijskega in televizijskega oddajanja ali elektronske storitve, ki jih opravlja izvajalec, ki ima sedež v Skupnosti, za osebo, ki ni davčni zavezanec in ima sedež, stalni naslov ali običajno prebiva v Skupnosti, velja:

- (a) če se storitve opravljajo ali so opravljene pred 1. januarjem 2015, je kraj opravljanja storitev kraj, v katerem je sedež izvajalca, kakor je določeno v členu 45 Direktive 2006/112/ES, ne glede na to, kdaj se lahko obračuna davek na dodano vrednost;
- (b) če se storitve opravljajo ali so opravljene 1. januarja 2015 ali pozneje, je kraj opravljanja storitev urejen s krajem, v katerem ima prejemnik sedež, stalni naslov ali običajno prebiva, tudi če je treba davek na dodano vrednost obračunati pred navedenim datumom.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2015.

Ta uredba je zavezujoča v celoti in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

*Za Svet
Predsednik*